

внутрішніх справ ім. – К., 2009. – 19 с.

8. Сучасний філософський словник; в загальному. редагувати V.E. Кемерова – Москва: Академічний проект, 2004. – 864 с.

9. Філософія права: словник / В.А. Бачинін, В.С. Журавський, М.І. Панов. – К.: Є. Юре, 2003. – 408 с.

10. Правові засади формування та розвитку гендерного середовища в Україні: монографія / граф. авторів; для спільноти редагувати Н.М. Онищенко, Н.М. Пархоменко. – К.: Юридична думка, 2010. – 352 с.

11. Про рівні можливості для жінок та чоловіків: Закон Словенії, прийнятий національною асамблеєю Словенії 21 червня 2002 р. // Мельник Т.М. Міжнародний досвід гендерних перетворень. – К.: Логос, 2004. – С. 186–193.

12. Про суспільство гендерної рівності: Основний закон Японії, прийнятий 15 червня 1999 р. // Мельник Т.М. Міжнародний досвід гендерних перетворень. – К.: Логос, 2004. – С. 170–177.

13. Руднева О. Гендерна рівність як принцип законодавства України / О. Руднева // Право України. – 2002. – № 4. – С. 104–108.

Мухай Анастасія Андріївна,
студентка Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Халапсіс Олексій Владиславович,
доктор філософських наук,
професор Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ

Напевно, кожен хоч раз розмірковував про можливе майбутнє нашої Батьківщини України. Коли я намагаюсь уявити собі подальшу долю своєї держави, часто згадую слова Михайла Грушевського: «Проблема України в тому, що нею керують ті, кому вона непотрібна».

А й правда, чи можна розмірковувати про майбутнє, не провівши паралелі з сьогоднішнім та минулим? Не можна. В усі часи у нас як у нації була лише одна проблема: відсутність кваліфікованого керівника, котрий ставить пріоритети свого народу вище, ніж власні. Ми з року в рік говоримо, що влада винна в нинішній ситуації в країні, але ж чи не ми обирали ту владу? Ми віддавали перевагу якісній рекламі, піару з боку політичних діячів. Звісно, креативна та якісна реклама – запорука перемоги у виборах. Усі кандидати обіцяють покращити життя народу, але в результаті покращення відбуваються лише у їхніх статках. Хтось став мільярдером, хтось зайняв двадцяту сходинку в списку Forbes. А українці як були найбіднішими у світі, так і залишились. З року в рік наша влада відбирає у народу останнє, що залишилось.

Розмірковувати про щасливе майбутнє України стає набагато важче. На мою думку, існує два варіанти розвитку подій: перший – ми встаємо з колін

та починаємо змінювати все, другий – ми продовжуємо покладатися на «нових» політиків і втрачаємо країну.

Говорять, що кожна нація хоче спокою, мирного неба над головою, кращого рівня життя в своїй країні. Ми – не виняток. Але не в народі кажуть: «де два українці – там три гетьмана». Ця приказка стосується, зокрема, політичної системи України, яка не може об'єднатися та взаємодіяти один з одним для спільного блага. Я вважаю, що саме ця дезорганізація шкодить нам як державі. Ми лише слухаємо та наївно сподіваємося що вся політична балаканина стане реальністю замість того, щоб наводити лад в країні. Якщо ми якомога швидше зрозуміємо свої помилки та змінимося, на країну чекатиме щасливе та перспективне майбутнє.

Вважаю, що країна все ж таки встане з колін, ми як нація переможемо політичний хаос. Україна – золоті лани, гордість нашої землі. На території країни є велика кількість природних копалин, які можуть стати основним джерелом фінансів держави. Наприклад, Донбас та Кривий Ріг славляться покладами вугілля та залізної руди. Хочу додати, що Східна і Західна Україна – це теж неподільні частини країни, від яких не можна відмовитись та кинути їх напризволяще. Хочу, щоб закінчилося кровопролиття на Сході України та зупинився цей безглуздий конфлікт. Молоді хлопці, які віддають свої життя за Україну мали надію, що роблять це недаремно. Думаю, наші діди та прадіди віддавали життя, аби їх діти та онуки жили в злагоді та мирі, а не в безглуздій війні інтересів. Дуже хотілося б, щоб через п'ять років Східна і Західна Україна були однією неподільною частиною, щоб протиправні дії на окупованих територіях зупинилися.

Ми маємо подолати залишки корупції та обрати харизматичного лідера країни, котрий об'єднає українців та впевнено поведе за собою. Нам більше не потрібні красиві та впевнені лозунги: «Піднімемо Україну з колін», нам потрібні реальні дії. Вважаю, що потрібно покращити та удосконалити систему співробітництва з іншими державами та переймати досвід правильного управління державою. Досить непоганим досвідом для України може стати співробітництво з Литвою.

Новий лідер має забезпечити українців всім необхідним для нормального існування, тобто підвищити заробітні плати та пенсії, допомогу на дітей. Наші політичні лідери мають зрозуміти, що саме молодь – це майбутнє України, яке ми не можемо втратити. Потрібно створити достатню кількість робочих місць з гідним рівнем оплати, забезпечити молодь безкоштовною загальною середньою та вищою освітою.

Хотілося б також висловитися з приводу нав'язування української мови сучасною владою. Вважаю, що бажання розмовляти українською мовою повинно йти від серця. Назвати патріотами політиків, котрі одягли вишиванки та читають текст українською мовою з роздруківок, не можу. У такі моменти стає навіть соромно за їх рівень володіння мовою.

Зміни повинні відбутися і у свідомості українців. Потрібно думати

більш глобально, тобто не концентрувати свою увагу на задоволенні власних потреб, а й думати про майбутнє своїх нащадків, заради яких ми й будемо нашу Україну. Хотілось би завершити свою думку словами композитора Кузьми Скрябіна:

Але українці – як мурашки,
Ми можемо більше, ніж думаємо самі.
Не допомагайте нам, але й не заважайте –
Ми краще знаємо, як жити у сім'ї.

Бібліографічні посилання:

1. Борінштейн Є. Р. Особливості соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства: Монографія. Одеса: Астропринт; 2006. 400 с.
2. Гнатенко П. І. Становлення української національної ідентичності // Вісник Дніпропетровського університету (Соціологія Філософія Політологія). – 2000. – № 6. – С.156-159.
3. Халапсис А.В. Культурная стратегия Украины в цивилизационном контексте // Грани. – 2008. – №59(3). – С. 72-74.

Несправа Микола Вікторович,
кандидат філософських наук,
доцент Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ХРИСТИЯНСЬКІ ПРИНЦИПИ ЯК ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВА ОСНОВА ПОДОЛАННЯ СОЦІАЛЬНИХ КОНФЛІКТІВ

З кінця 2013 року Україна поринула у вир соціальних конфліктів, які у лютому 2014 року набули кривавого характеру, а згодом на Донбасі перетворилися на справжню війну. Чотири роки невдалих спроб влади зупинити конфлікт показали, що існуючі політико-правові методи, розраховані на силове протистояння, не приносять бажаного результату. Тому, на наш погляд, треба кардинально переглянути саму філософію подолання конфліктів та взяти за основу ті християнські принципи, на яких власне і побудована українська культурно-цивілізаційна ідентичність.

Для розуміння екзистенціальної відмінності цих принципів, важливо зазначити, що, хоча коріння християнської онтології права і сягають Старого Завіту, втім, християнські підходи до владнання соціальних конфліктів докорінним чином відрізняються від закону Мойсея. Старий Завіт містить одну з найдавніших відомих формулювань принципу таліону – це фраза «око за око, зуб за зуб» є цитатою з Книги Виходу (21: 23-27), повторена також у Левіта (24:20). Милосердя, що його сповідує християнство, співвідноситься із цією категорією історії права і моральності, відомою як рівна відплата, за діалектичним законом «заперечення заперечення». У нагірній проповіді Христос